

paa den vestlige Side af Byen. Hvorfor disse Arealer skulle være skattefrie uden Hensyn til de uhyre Summer, som de repræsenterer, og til den stærke Værdistigning, de selvfølgelig Aar for Aar faa, uden Hensyn til, at der ikke fra Kommunens Side er gjort noget som helst for at tilvejebringe denne Værdistigning — den er nemlig en Følge af Statens Foranstaltninger, først Anlægget af Frihavnen, senere Anlægget af Østbanegaarden, og for den vestlige Del af Byen Anlægget af den ny Godsbanegaard — kan jeg ikke se nogen som helst rimelig Grund til. Der er ikke noget som helst, som kan motivere, at man fritager disse uhyre store Værdier for at yde et passende Bidrag til Statens Fornødheder ganske paa samme Maade som de Arealer, der ejes af private. Vi have derfor forsøgt at give dette Litra en Affattelse, som jeg tror rammer, hvad der er det rette og billige, idet vi foreslaa, at kommunale Ejendomme og Anlæg til Fremme af almennyttige Formaal, som ikke give Kommunen Indtægt — og vi nævne en Del Eksempler derpaa — skal være skattefrie, men det er, saa vidt jeg kan se, ganske meningsløst at gøre det, der af kommunal Ejendom ligger hen som ren og skær Spekulation, skattefrit, alene af den Grund, at det er Kommunen, som ejer det. Hvad vilde Følgen deraf blive? Enhver Kommune i Landet, stor eller lille, vilde kunne opkøbe alt, hvad der har Ud-sigt til at stige i Værdi, og dermed vilde Skatten til Staten bortfalde, hvorimod Staten beholdt Skatten fra private Ejere. Det forekommer mig, at det er ganske umuligt, at vi her vedtage en Lovbestemmelse af den Beskaffenhed.

I øvrigt forekommer det mig, at vort Ændringsforslag er nær ved den Tankegang, der sikkert har ligget til Grund for den høje Regerings Affattelse af dette Litra, idet Regeringens Affattelse som Objekter, der ikke kunne blive skattefrie, nævner Bygninger af privat-økonomisk Karakter. Dette Udtryk „privat-økonomisk“ antager jeg skal betegne Ejendomme, der lige saa godt kunne være i en Privatmands Haand, og som da vilde have en økonomisk Værdi for den paagældende. Men naar vi saa foreslaa, at ikke alene Bygninger men ogsaa andre Ejendomme skulle have den samme Stilling som den, Regeringen har tiltænkt Bygninger, forekommer det mig, at der ikke er nogen Væsensforskul mellem den Tanke, som ligger til Grund for Regeringens Affattelse og den, som ligger til Grund for vor, selvfølgelig

med Undtagelse af dette, at vi udstrakte Tanken til ogsaa at omfatte andre Ejendomme af Værdi end lige netop Bygninger, der lejes ud.

Med det samme, jeg har Ordet, vil jeg sige et Par Ord om Ændringsforslaget Nr. 17, der er stillet af Udvalget, og hvortil jeg altsaa ogsaa har sluttet mig. Naar jeg har sluttet mig til dette Ændringsforslag, er det, fordi jeg erkender, at skulle vi beholde alle de meget omfattende Regler for Nedsættelse af Bygningsafgiften, der i Forvejen staa i § 6, er det ret og billigt, at vi ogsaa tage disse Huses Ejere med og i det Omfang, der her er foreslaaet, fritage Husene for at svare fuld Ejendomsskyld. Men det, jeg her gerne vilde udtale, er, at jeg i det hele er af den Anskuelse, at § 6 i Forvejen er alt for omfattende og gik alt for vidt med Hensyn til Fritagelse for Ejendomsskyld. Jeg erkender, at Husejendomme paa Landet ikke bør svare fuld Ejendomsskyld, fordi deres Værdi, som det har været sagt her saa tit, er forholdsvis større. Beregnet efter Areal, og beregnet navnlig efter det paa dem nu hvilende Hartkorn, er deres Værdi som bekendt forholdsvis meget større end større Landejendommers, men det forekommer mig ikke, at det er nødvendigt eller korrekt, at man gaar saa højt op med Afdragene som til Ejendomme af 24,000 Kroners Værdi. Dog maa jeg erkende, at vil man gaa saa vidt, maa man ogsaa for at være konsekvent tage med, hvad der nu staa under Udvalgets Forslag Nr. 17, og derfor har jeg sluttet mig til det. Men skulde der senere vise sig Tilbøjelighed til at komme bort fra nogle af de alt for mange Undtagelser, maa jeg forbeholde mig fri Stilling til at gaa med til at indskrænke Undtagelserne noget. Jeg tror, vi ere komne for vidt.

Under Nr. 29 er der af Udvalget med Undtagelse af mig stillet et Ændringsforslag, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Jeg har ikke kunnet gaa med til at give Regeringen Bemyndigelse til ved kgl. Anordning at fastsætte, at Ejendomsskylden saavel i By som paa Land fremtidig skal opkræves af de kommunale Raad. Jeg har den Overbevisning, at naar disse Skattelove, vi her arbejde paa, blive gennemførte, faa de kommunale Raad meget rigeligt at gøre som ulønnede Institutioner, ikke alene i Byerne, men navnlig ogsaa paa Landet, og jeg kan ikke være med til at give Regeringen fri Hænder til ogsaa at paalægge de kom-